ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ - ପଚିଶମ ସଂଖ୍ୟା

ବାବିଲୋନର ପତନର ଉନ୍ମୋଚନ: ନେବୁକଦ୍ନେଜରଠାରୁ ବେଲ୍ଶାଜ୍ଜର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଅନୁଚ୍ଛେଦ

Jeff Pippenger

2023-12-20

ପଞ୍ଚମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ବେଲଶସ୍ସରଙ୍କ ପତନ, ଚତୁର୍ଥ ଅଧ୍ୟାୟରେ ନେବୁଖଦ୍ନେଜରଙ୍କ ପତନ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ ଏକ ଆଦର୍ଶରୂପେ ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲା।

> “ବାବିଲୋନର ଶେଷ ଶାସକଙ୍କ ପାଖକୁ, ତାହାର ପ୍ରଥମ ଶାସକଙ୍କ ପ୍ରତୀକରୂପେ ଯେପରି ଆସିଥିଲା, ସେପରି ଦିବ୍ୟ ପ୍ରହରୀଙ୍କ ଏହି ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଆସିଲା: ‘ହେ ରାଜା,... ତୋତେ କୁହାଯାଇଛି; ରାଜ୍ୟ ତୋରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଯାଇଛି।’ ଦାନିୟେଲ 4:31।” Prophets and Kings, 533.

ନେବୁଖଦ୍ନେଜ୍ଜର ସତରି ବର୍ଷ ଧରି ଶାସନ କରିଥିବା ରାଜ୍ୟର ଆରମ୍ଭକୁ, ଏବଂ ବେଲଶଜ୍ଜର ତାହାର ଶେଷକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି; ଏହିପରି ସେମାନେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ତେରର ପୃଥିବୀର ପଶୁର (ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର) ଶାସନକାଳକୁ ପ୍ରତୀକୀକୃତ କରୁଥିଲେ, ଯାହା ତିରର ବେଶ୍ୟା (ପାପାସୀ) ଭୁଲାଯାଇଥିବା ସମୟରେ ରାଜ୍ୟ କରିବାକୁ ଥିଲା।

> ଏବଂ ସେହି ଦିନ ଏମିତି ଘଟିବ ଯେ, ଗୋଟିଏ ରାଜାଙ୍କର ଦିନମାନଙ୍କ ଅନୁସାରେ ତୀର ସତରି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୁଲାଯିବ; ସତରି ବର୍ଷର ଶେଷରେ ତୀର ଏକ ବେଶ୍ୟା ପରି ଗାଇବ। ଯିଶାୟ 23:15.

ଏହିପରି, ନେବୁଖଦ୍ନେଜ୍ଜର ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ଆରମ୍ଭକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ବେଲ୍ଶାଜ୍ଜର ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ଶେଷକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ନେବୁଖଦ୍ନେଜ୍ଜର ରିପବ୍ଲିକାନ୍ ଶୃଙ୍ଗର ଆରମ୍ଭ ଏବଂ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଶୃଙ୍ଗର ଆରମ୍ଭକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ବେଲ୍ଶାଜ୍ଜର ରିପବ୍ଲିକାନ୍ ଏବଂ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଶୃଙ୍ଗର ଶେଷକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ନେବୁକଦ୍ନେଜରଙ୍କ ଉପରେ ଆଣାଯାଇଥିବା ବିଚାର “ସାତ କାଳ” ଥିଲା। ନେବୁକଦ୍ନେଜରଙ୍କ ପଚିଶ ଶତ କୋଡିଏ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଶୁସଦୃଶ ଜୀବନ ବ୍ୟତୀତ କରିବାର କଥାକୁ, ଉଇଲିଅମ ମିଲର ଲେବ୍ୟବ୍ୟବସ୍ଥା ଛବିଶର “ସାତ କାଳ” ପ୍ରୟୋଗରେ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ, ଯଦ୍ୟପି ସେ ବେଲ୍ଶାଜରଙ୍କ ବିଚାରରେ ପ୍ରତୀକୀକୃତ ସେହି ପଚିଶ ଶତ କୋଡିଏ ବିଷୟକୁ ଆଲୋଚନା କରିନଥିଲେ।

> ଏବଂ ଯେ ଲିପି ଲେଖାଯାଇଥିଲା, ସେହି ହେଉଛି: ମେନେ, ମେନେ, ତେକେଲ, ଉଫର୍ସିନ୍। ଏହାର ଅର୍ଥ ଏହା: ମେନେ; ପରମେଶ୍ୱର ତୁମର ରାଜ୍ୟକୁ ଗଣନା କରି ସମାପ୍ତ କରିଦେଇଛନ୍ତି। ତେକେଲ; ତୁମେ ତୁଳାରେ ଓଜନ କରାଯାଇଛ, ଏବଂ ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ପାଇଯାଇଛ। ପେରେସ୍; ତୁମର ରାଜ୍ୟ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ମାଦୀୟ ଓ ପାରସୀମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଛି। ଦାନିଏଲ ୫:୨୫–୨୮।

ଦିବାଲରେ ଲିଖିତ ସେହି ରହସ୍ୟମୟ ଲେଖାରେ ଦାନିଏଲ ଯେଉଁ ଅର୍ଥ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଥିଲେ, ତାହାର ଅତିରିକ୍ତରୂପେ “ମେନେ” ଏବଂ “ଟେକେଲ” ଶବ୍ଦଦ୍ୱୟ ଓଜନର ଏକ ପରିମାଣକୁ ସୂଚିତ କରେ, ଏବଂ ସେହି ଶବ୍ଦଦ୍ୱୟ ମୁଦ୍ରାମାନର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମୂଲ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ (ଯାତ୍ରାପୁସ୍ତକ 30:13, ଯିହିଜ୍କେଲ 45:12)। ଏକ “ମେନେ” ପଞ୍ଚାଶ ଶେକେଲ, କିମ୍ବା ଏକ ହଜାର ଗେରାହ୍। ଅତଏବ “ମେନେ, ମେନେ” ଦୁଇ ହଜାର ଗେରାହ୍ସମାନ। ଏକ “ଟେକେଲ” କୋଡ଼ିଏ ଗେରାହ୍। ସେହିପରି “ମେନେ, ମେନେ, ଟେକେଲ” ଦୁଇ ହଜାର କୋଡ଼ିଏ ଗେରାହ୍ସମାନ। “ଉଫାର୍ସିନ”ର ଅର୍ଥ “ବିଭକ୍ତ କରିବା” ଏବଂ ତେଣୁ ଏହା ଏକ “ମେନେ”ର ଅର୍ଦ୍ଧକୁ ସୂଚିତ କରେ, ଏବଂ ପାଞ୍ଚ ଶତ ଗେରାହ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଏଗୁଡ଼ିକୁ ଏକତ୍ର କଲେ ସେମାନେ ପଚିଶ ଶତ କୋଡ଼ିଏର ଯୋଗଫଳକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି।

ସିଷ୍ଟର୍ ହ୍ୱାଇଟଙ୍କର ଶେଷ ସନ୍ଦର୍ଭ ଏହା ଚିହ୍ନଟ କରେ ଯେ ବେଲଶାଜ୍ଜର ନେବୁଖଦ୍ନେଜ୍ଜରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିରୂପିତ ଥିଲେ ଅଧିକ ବିଶିଷ୍ଟ ଭାବରେ ସେ ତାଙ୍କ ଉଭୟଙ୍କର ସାଧାରଣ ନ୍ୟାୟଦଣ୍ଡକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ଉଭୟ ନ୍ୟାୟଦଣ୍ଡକୁ

ଲେବ୍ୟ ପୁସ୍ତ କ ଛବ୍ ିଶର "ସାତ ସମୟ"ର ପ୍ର ତୀକ ଭାବେ ଉପସ୍ଥ ାପିତ କରାଯାଇଛି। ଲେବ୍ୟ ପୁସ୍ତ କ ଛବ୍ ିଶର "ସାତ ସମୟ"କୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରିବା ପାଇଁ ଶାସ୍ତ୍ର ରେ କିଛି ପଦ ବ୍ୟ ବହୃତ ହୋଇଛି। ଯିରିମିୟ ଏହାକୁ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ କ୍ରେ ାଧ ଭାବେ ପ୍ର ତିପାଦନ କରନ୍ତ ି।

> ପ୍ରଭୁ ନିଜ କ୍ରୋଧରେ ସିଓନର କନ୍ୟାକୁ କିପରି ମେଘରେ ଆବୃତ କରିଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ଆକାଶରୁ ପୃଥିବୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲର ଶୋଭାକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ନିଜ କ୍ରୋଧର ଦିନରେ ନିଜ ପାଦପୀଠକୁ ସ୍ମରଣ କରିନାହାନ୍ତି! ପ୍ରଭୁ ଯାକୁବର ସମସ୍ତ ବାସସ୍ଥାନକୁ ଗ୍ରସି ନେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ଦୟା କରିନାହାନ୍ତି; ସେ ନିଜ କ୍ରୋଧେ ଯିହୁଦାର କନ୍ୟାର ଦୁର୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ ଭଙ୍ଗି ପକାଇଦେଇଛନ୍ତି; ସେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଭୂମି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଣିଦେଇଛନ୍ତି; ସେ ରାଜ୍ୟ ଓ ତାହାର ପ୍ରଧାନମାନଙ୍କୁ ଅପବିତ୍ର କରିଦେଇଛନ୍ତି। ସେ ନିଜ ପ୍ରଚଣ୍ଡ କ୍ରୋଧରେ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ଶିଙ୍ଗକୁ କାଟି ଦେଇଛନ୍ତି; ଶତ୍ରୁର ସମ୍ମୁଖରୁ ନିଜ ଡାହାଣ ହାତକୁ ପଛକୁ ଟାଣିନେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯାକୁବ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଅଗ୍ନିର ପରି ଦହନ କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ଚାରିପାଖକୁ ଭକ୍ଷଣ କରେ। ସେ ଶତ୍ରୁ ପରି ନିଜ ଧନୁକୁ ଟାଣିଛନ୍ତି; ସେ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ପରି ନିଜ ଡାହାଣ ହାତ ସହ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ସିଓନର କନ୍ୟାର ତମ୍ବୁରେ ଚକ୍ଷୁକୁ ଆନନ୍ଦଦାୟକ ଯାହା କିଛି ଥିଲା ସେସବୁକୁ ବଧ କରିଛନ୍ତି; ସେ ନିଜ କ୍ରୋଧକୁ ଅଗ୍ନି ପରି ଉଝାଡ଼ି ଦେଇଛନ୍ତି। ପ୍ରଭୁ ଶତ୍ରୁ ପରି ହୋଇଥିଲେ; ସେ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଗ୍ରସି ନେଇଛନ୍ତି, ସେ ତାହାର ସମସ୍ତ ପ୍ରାସାଦକୁ ଗ୍ରସି ନେଇଛନ୍ତି; ସେ ତାହାର ଦୁର୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯିହୁଦାର କନ୍ୟାରେ ଶୋକ ଓ ବିଳାପକୁ ବଢ଼ାଇଦେଇଛନ୍ତି। ସେ ନିଜ ତମ୍ବୁକୁ ବଗିଚାର ଝୋପଡ଼ି ପରି ବଳପୂର୍ବକ ଦୂର କରିନେଇଛନ୍ତି; ସେ ନିଜ ସମାବେଶସ୍ଥଳଗୁଡ଼ିକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେଇଛନ୍ତି; ପ୍ରଭୁ ସିଓନରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପର୍ବ ଓ ବିଶ୍ରାମଦିନଗୁଡ଼ିକୁ ବିସ୍ମୃତ କରାଇଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ନିଜ କ୍ରୋଧର କ୍ଷୋଭରେ ରାଜା ଓ ଯାଜକଙ୍କୁ ଅବହେଳା କରିଛନ୍ତି। ପ୍ରଭୁ ନିଜ ବେଦୀକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି, ନିଜ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ଘୃଣା କରିଛନ୍ତି, ତାହାର ପ୍ରାସାଦମାନଙ୍କର ପ୍ରାଚୀରଗୁଡ଼ିକୁ ଶତ୍ରୁର ହାତକୁ ସମର୍ପଣ କରିଦେଇଛନ୍ତି; ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପର୍ବଦିନର ପରି କୋଳାହଳ କରିଛନ୍ତି। ପ୍ରଭୁ ସିଓନର କନ୍ୟାର ପ୍ରାଚୀରକୁ ନଷ୍ଟ କରିବାକୁ ସଙ୍କଳ୍ପ କରିଛନ୍ତି; ସେ ମାପଦଣ୍ଡ ପ୍ରସାରିତ କରିଛନ୍ତି, ବିନାଶ କରିବାରୁ ନିଜ ହାତକୁ ପଛକୁ ଟାଣିନାହାନ୍ତି; ଏହିକାରଣେ ସେ ପରିକୋଟା ଓ ପ୍ରାଚୀରକୁ ବିଳାପ କରାଇଛନ୍ତି; ସେମାନେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ କ୍ଷୀଣ ହୋଇଗଲେ। ବିଳାପଗୀତ 2:1–୫।

ପ୍ରଭୁଙ୍କ କ୍ରୋଧକୁ "ତାଙ୍କର କ୍ରୋଧର ପ୍ରଚଣ୍ଡତା" ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ତାଙ୍କର କ୍ରୋଧ ଇସ୍ରାଏଲର ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟ ଓ ଦକ୍ଷିଣ ରାଜ୍ୟ—ଉଭୟଙ୍କ ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା। ଏହି କାରଣରୁ ଦାନିଏଲର ପୁସ୍ତକରେ ଏକ "ପ୍ରଥମ" ଓ ଏକ "ଶେଷ" ପ୍ରଚଣ୍ଡତାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି। ଯିରିମିୟ ଏକ "ରେଖା"କୁ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି, ଯାହାକୁ ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ଚୟିତ ପ୍ରଜାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ନିଜ କ୍ରୋଧ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ସମୟରେ "ଟାଣିଥିଲେ"। ସେହି ରେଖାର ଉଲ୍ଲେଖ ଦ୍ୱିତୀୟ ରାଜାବଳୀରେ ମଧ୍ୟ ମିଳେ।

> ଏବଂ ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ଦାସମାନେ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କହିଲେ, "ଯେହେତୁ ଯିହୁଦାର ରାଜା ମନଃଶି ଏହି ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟମାନ କରିଛି, ଏବଂ ତାହାର ପୂର୍ବରୁ ଥିବା ଅମୋରୀୟମାନେ ଯେତେ ଦୁଷ୍ଟତା କରିଥିଲେ, ସେସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଦୁଷ୍ଟତା କରିଛି, ଏବଂ ତାହାର ମୂର୍ତ୍ତିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯିହୁଦାକୁ ମଧ୍ୟ ପାପ କରାଇଛି; ସେହିହେତୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁ ଏପରି କହୁଛନ୍ତି, 'ଦେଖ, ମୁଁ ଯିରୂଶାଲେମ ଓ ଯିହୁଦା ଉପରେ ଏପରି ଅପମଙ୍ଗଳ ଆଣୁଛି, ଯେ ଯେକେହି ତାହା ବିଷୟରେ ଶୁଣିବ, ତାହାର ଉଭୟ କାନ ଝିଣ୍ଣିଣ୍ କରିଉଠିବ। ଏବଂ ମୁଁ ଯିରୂଶାଲେମ ଉପରେ ସମରିଆର ମାପସୂତ୍ର ଏବଂ ଆହାବଙ୍କ ଗୃହର ଓଲମ୍ବସୂତ୍ର ଟାଣିବି; ଏବଂ ଯେପରି ଜଣେ ଲୋକ ଥାଳିକୁ ପୋଛି ଶୁଦ୍ଧ କରେ, ପୋଛି ସେହିଥିରୁ ଉଲଟାଇ ଦେଇଥାଏ, ସେପରି ମୁଁ ଯିରୂଶାଲେମକୁ ପୋଛିଦେବି। ଏବଂ ମୁଁ ମୋର ଉତ୍ତରାଧିକାରର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିଦେବି; ଏବଂ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଶତ୍ରୁଙ୍କ ପାଇଁ ଲୁଟ ଓ ଶିକାର ହେବେ।'" 2 ରାଜାବଳୀ 21:10–14.

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧର "ରେଖା," ଯାହା ମୋଶାଙ୍କ "ସାତଥର" ଅଟେ, ପ୍ରଥମେ ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟ ଉପରେ (ଆହାବଙ୍କ ଗୃହ ଉପରେ) ପ୍ରସାରିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ପରେ ଯିହୁଦା ଉପରେ। ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ ଛବିଶରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ "ସାତଥର" ପାଇଁ ଆଉ ଏକ ବାଇବେଲୀୟ ପଦ ହେଉଛି "ଛିତରାଇ ଦିଆଯାଇଥିବା"।

> ତାହାପରେ ମୁଁ କ୍ରେ ାଧରେ ତୁମ୍ଭ ାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷ ରେ ଚାଲିବି; ଏବଂ ମୁଁ, ହଁ ମୁଁ ନିଜେ, ତୁମ୍ଭ ାନଙ୍କ ପାପର କାରଣରୁ ତୁମ୍ଭ ାନଙ୍କ ୁ ସାତଗୁଣ ଶାସନ କରିବି। ତୁମେ ତୁମ୍ଭ ାନଙ୍କ ପୁଅମାନଙ୍କ ର ମାଂସ ଖାଇବ, ଏବଂ ତୁମ୍ଭ ାନଙ୍କ ଝିଅମାନଙ୍କ ର

ମାଂସ ମଧ   ଖାଇବ। ଏବଂ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ାନଙ୍କ ର ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥ ାନମାନଙ୍କ ୁ ଧ୍ୱ ଂସ କରିଦେବି, ତୁମ୍ଭ ାନଙ୍କ ର ପ୍ର ତିମାମାନଙ୍କ ୁ କାଟି ପକାଇଦେବି, ତୁମ୍ଭ ାନଙ୍କ ର ମୃତଦେହମାନଙ୍କ ୁ ତୁମ୍ଭ ାନଙ୍କ ର ମୂର୍ତ୍ତି ମାନଙ୍କ ର ମୃତଦେହମାନଙ୍କ ଉପରେ ଫେଙ୍ଗି ଦେବି, ଏବଂ ମୋର ପ୍ର ାଣ ତୁମ୍ଭ ାନଙ୍କ ୁ ଘୃଣା କରିବ। ଏବଂ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ାନଙ୍କ ର ନଗରମାନଙ୍କ ୁ ଉଜାଡ଼ କରିଦେବି, ତୁମ୍ଭ ାନଙ୍କ ର ପବିତ୍ର ସ୍ଥ ାନମାନଙ୍କ ୁ ନିର୍ଜନ କରିଦେବି, ଏବଂ ତୁମ୍ଭ ାନଙ୍କ ର ସୁଗନ୍ଧି ତ ଧୂପର ସୁବାସକୁ ମୁଁ ଗ୍ର ହଣ କରିବି ନାହିଁ। ଏବଂ ମୁଁ ଏହି ଦେଶକୁ ନିର୍ଜନ କରିଦେବି; ତାହାରେ ବାସ କରୁଥିବା ତୁମ୍ଭ ାନଙ୍କ ର ଶତ୍ରୁ ମାନେ ଏହାକୁ ଦେଖି ଆଶ୍ଚ ର୍ଯ୍ୟଚକିତ ହେବେ। ଏବଂ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ାନଙ୍କ ୁ ଅନ୍ୟ ଜାତିମାନଙ୍କ ମଧ ରେ ଛିତରାଇ ଦେବି, ଏବଂ ତୁମ୍ଭ ାନଙ୍କ ପଛରେ ତଲୱାର ଖୋଲି ଦେବି; ତୁମ୍ଭ ାନଙ୍କ ର ଦେଶ ନିର୍ଜନ ହେବ, ଏବଂ ତୁମ୍ଭ ାନଙ୍କ ର ନଗରମାନେ ଉଜାଡ଼ ହେବ। ତାହାପରେ ଦେଶ ତାହାର ବିଶ୍ର ାମବର୍ଷମାନଙ୍କ ର ଭୋଗ କରିବ, ଯେପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ସେହି ଦେଶ ନିର୍ଜନ ପଡ଼ିରହିବ ଏବଂ ତୁମେ ତୁମ୍ଭ ାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁ ମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ରହିବ; ସେତେବେଳେ ଦେଶ ବିଶ୍ର ାମ କରିବ ଏବଂ ତାହାର ବିଶ୍ର ାମବର୍ଷମାନଙ୍କ ର ଭୋଗ କରିବ। ଯେପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ସେହି ଦେଶ ନିର୍ଜନ ପଡ଼ିରହିବ, ସେପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ସେ ବିଶ୍ର ାମ କରିବ; କାରଣ ତୁମେ ତାହାରେ ବାସ କରୁଥିବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭ ାନଙ୍କ ର ବିଶ୍ର ାମବର୍ଷମାନେ ଯେ ବିଶ୍ର ାମ ଦେଇନଥିଲ, ସେହି ବିଶ୍ର ାମ ସେ ପାଇନଥିଲା। ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତ କ 26:28–35.

ଯେହୋୟାକୀମଙ୍କ ବନ୍ଦୀତ୍ୱ ସମୟରେ ଯେବେ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ଦାସରୂପେ ବାବିଲୋନକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଜାତିଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଛିତରିଯିବାର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା। ପରେ, ଦାନିଏଲ "ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଦେଶ"ରେ ଥିବାବେଳେ, ଦେଶ ବିଶ୍ରାମ କଲା ଏବଂ "ତାହାର ସବ୍ବାଥଗୁଡ଼ିକ" ଉପଭୋଗ କଲା। ଦ୍ୱିତୀୟ ବଂଶାବଳୀ ଆମକୁ ଜଣାଏ ଯେ ସେହି ସମୟାବଧି ଯିରିମିୟଙ୍କ ସତୁରି ବର୍ଷ ଥିଲା, ଯାହାକୁ ଦାନିଏଲ ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଚିହ୍ନିବାକୁ ଆସିଥିଲେ।

ଏବଂ ଯେମାନେ ତଲୱାରରୁ ପଳାଇ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ବାବିଲକୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଇଗଲା; ସେଠାରେ ସେମାନେ ପର୍ସିଆର ରାଜ୍ୟଶାସନ ଆରମ୍ଭ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ଓ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ଦାସ ହୋଇ ରହିଲେ। ଏହା ଯିରିମିୟଙ୍କ ମୁଖଦ୍ୱାରା କୁହାଯାଇଥିବା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପୂରଣ ହେବା ପାଇଁ ହେଲା, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଶ ନିଜର ବିଶ୍ରାମବାରଗୁଡ଼ିକ ଉପଭୋଗ କରିନଥିଲା; କାରଣ ଯେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଉଜାଡ଼ ହୋଇ ପଡ଼ି ରହିଲା, ସେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ବିଶ୍ରାମବାର ପାଳନ କଲା, ସତୁରି ବର୍ଷ ପୂରଣ ହେବା ପାଇଁ। ପରେ ପର୍ସିଆର ରାଜା କୋରେଶଙ୍କ ପ୍ରଥମ ବର୍ଷରେ, ଯିରିମିୟଙ୍କ ମୁଖଦ୍ୱାରା କୁହାଯାଇଥିବା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସିଦ୍ଧ ହେବା ପାଇଁ, ସଦାପ୍ରଭୁ ପର୍ସିଆର ରାଜା କୋରେଶଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧ କଲେ, ଯେପରି ସେ ନିଜ ସମଗ୍ର ରାଜ୍ୟରେ ଏକ ଘୋଷଣା ପ୍ରଚାର କଲେ, ଏବଂ ତାହାକୁ ଲିଖିତ ରୂପରେ ମଧ୍ୟ ଜାରି କରି କହିଲେ, "ପର୍ସିଆର ରାଜା କୋରେଶ ଏପରି କହନ୍ତି, ସ୍ୱର୍ଗର ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟ ମୋତେ ଦେଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ମୋତେ ଯିହୂଦାରେ ଅବସ୍ଥିତ ଯିରୁଶାଲେମରେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି। ତାଙ୍କ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଏ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି? ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ସହିତ ରହନ୍ତୁ, ଏବଂ ସେ ଯାଉନ୍ତୁ।" ୨ ଇତିହାସ ୩୬:୨୦–୨୩।

"ବିକ୍ଷେପ" ଶବ୍ଦଟି "ସାତ କାଳ"ର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଅଟେ। ନେବୁକଦ୍ନେଜରଙ୍କ ଉପରେ ଆସିଥିବା ସେହି "ସାତ କାଳ" ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଶୁସଦୃଶ ଜୀବନ ବ୍ୟତୀତ କରିବାର ବିଚାର, ଦେୱାଳ ଉପରେ ଲିଖିତ ଗୁଢ଼ ଶବ୍ଦମାନଙ୍କ—"mene, mene, tekel upharsin"—ଦ୍‌ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ବେଲଶଜ୍ଜରଙ୍କ ବିଚାରର ଏକ ପ୍ରତିରୂପ ଥିଲା। ବେଲଶଜ୍ଜରଙ୍କ ବିଚାର ସେହି ହସ୍ତଲିଖନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହାର ସଂଖ୍ୟାତ୍ମକ ସମତୁଲ୍ୟ ଥିଲା ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚଶେ କୋଡ଼ି—ସେହି ଦିନସଂଖ୍ୟା ଯେତେଦିନ ନେବୁକଦ୍ନେଜର ପଶୁ ପରି ଜୀବନ ବ୍ୟତୀତ କଲେ, ଏବଂ ସେହି ବର୍ଷସଂଖ୍ୟା ଯାହା "ସାତ କାଳ" ସହିତ ଲେବ୍ୟପୁସ୍ତକ ଛବିଶରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି।

ନେବୁଖଦ୍ନେଜ୍ଜରଙ୍କ ବିଚାର ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୂପେ ସୂଚିତ ବେଲଶଜ୍ଜରଙ୍କ ବିଚାରକୁ "ସାତ କାଳ" ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭାବରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲା; ଏବଂ ସେହି ଉଭୟ ବିଚାର "ବାବିଲୋନର ପତନ"କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲା, ଯାହା ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶର ପ୍ରତୀକ ଅଟେ। ବାବିଲୋନର ପ୍ରଥମ ପତନ ହେଉଛି ସେତେବେଳେ, ଯେବେ ନିମ୍ରୋଦଙ୍କ ଗୋପୁରକୁ ଧ୍ୱଂସ କରାଯାଇଥିଲା।

ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀରେ ଏକେ ଭାଷା ଓ ଏକେ କଥାଚାଳି ଥିଲା। ଏବଂ ଏପରି ହେଲା ଯେ, ସେମାନେ ପୂର୍ବଦିଗରୁ ଯାତ୍ରା କରୁଥିବାବେଳେ, ଶିନାର ଦେଶରେ ଏକ ସମତଳ ଭୂମି ଦେଖିଲେ; ଏବଂ ସେଠାରେ ବାସ କଲେ। ଏବଂ ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ କହିଲେ, ଆସ, ଆମେ ଇଟ ତିଆରି କରିବା, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଭଲଭାବରେ ପୁଡ଼ାଇବା। ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପଥର ପରିବର୍ତ୍ତେ ଇଟ ଥିଲା, ଏବଂ ଗାରା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଡାମର ଥିଲା। ଏବଂ ସେମାନେ କହିଲେ, ଆସ, ଆମେ ନିଜମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ସହର ଓ ଏକ ଗୋପୁର ନିର୍ମାଣ କରିବା, ଯାହାର ଶିଖର ସ୍ୱର୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚୁ; ଏବଂ ଆମେ ନିଜମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ନାମ କମାଇବା, ନହେଲେ ଆମେ ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀର ପୃଷ୍ଠରେ ଛିତରିଯିବା। ତାହାପରେ ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନେ ଯେ ସହର ଓ ଗୋପୁର ନିର୍ମାଣ କରୁଥିଲେ, ତାହା ଦେଖିବା ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅବତରିଲେ। ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ଏହି ଲୋକମାନେ ଏକ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତଙ୍କର ଏକେ ଭାଷା; ଏବଂ ଏହାହିଁ ସେମାନେ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଏବେ ସେମାନେ ଯାହା କରିବାକୁ କଳ୍ପନା କରିଛନ୍ତି, ତାହାରୁ କୌଣସି କଥା ସେମାନଙ୍କୁ ବାରଣ କରାଯିବ ନାହିଁ। ଆସ, ଆମେ ଅବତରଣ କରିବା, ଏବଂ ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କର ଭାଷାକୁ ଗୋଲମାଳ କରିଦେବା, ଯେପରି ସେମାନେ ପରସ୍ପରଙ୍କ କଥା ବୁଝି ପାରିବେ ନାହିଁ। ଏହିପରି ସଦାପ୍ରଭୁ ସେଠାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀର ପୃଷ୍ଠରେ ଛିତରାଇଦେଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ସହର ନିର୍ମାଣ କାମ ଛାଡ଼ିଦେଲେ। ଆଦିପୁସ୍ତକ 11:1–8.

ବାବେଲର ନ୍ୟାୟବିଚାର ସମୟରେ, ଯାହା ନିମ୍ରୋଦଙ୍କର ନ୍ୟାୟବିଚାର ଥିଲା, ପ୍ରଭୁ ନିମ୍ରୋଦଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହୀମାନଙ୍କୁ "ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ପୃଷ୍ଠଭାଗରେ" "ଛିଣ୍ଡାଇଦେଲେ।" ନିମ୍ରୋଦ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହଚରମାନେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ବିଦ୍ରୋହର ପରିଣାମରେ ସେମାନେ ଛିଣ୍ଡାଇଯିବେ, କାରଣ ସେମାନେ କହିଥିଲେ ଯେ ମିନାର ଓ ନଗର ନିର୍ମାଣ କରିବାର ପ୍ରେରଣା ଥିଲା "ଆମ ପାଇଁ ଏକ ନାମ କମାଇବା, ନଚେତ୍ ଆମେ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ପୃଷ୍ଠଭାଗରେ ଛିଣ୍ଡାଇଯିବୁ।"

ଭବିଷ୍ୟବାଣୀୟ ଅର୍ଥରେ ଗୋଟିଏ "ନାମ" ଚରିତ୍ରର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଅଟେ। ନିମ୍ରୋଦ ଓ ତାଙ୍କ ସହଚରମାନେ ଯେ ଚରିତ୍ର ସ୍ଥାପନ କଲେ, ତାହା ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୁଏ, କାରଣ ଫଳଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଚରିତ୍ରକୁ ଜାଣିବ। ନିମ୍ରୋଦଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହର ଫଳ, ଏବଂ ତେଣୁ ତାଙ୍କ ଚରିତ୍ରର ପ୍ରତୀକ, ଥିଲା ସେହି ମିନାର ଓ ସହରର ନିର୍ମାଣ। ଗୋଟିଏ "ମିନାର" ହେଉଛି ଗିର୍ଜ୍ଜାଘରର ଏକ ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ଗୋଟିଏ "ସହର" ହେଉଛି ଏକ ରାଜ୍ୟର ପ୍ରତୀକ। ନିମ୍ରୋଦଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହୀମାନଙ୍କର "ନାମ", ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ଚରିତ୍ରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ କରେ, ଥିଲା ଗିର୍ଜ୍ଜାଘର ଓ ରାଜ୍ୟର ସଂଯୋଗ, ଯାହା ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭାବେ ପଶୁର ପ୍ରତିମା ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୁଏ।

ବାବେଲର ପତନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଥିବା ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ "ଚଳ" ବୋଲି ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିଟି ତିନିଥର ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୋଇଛି। ତୃତୀୟଥର ଏହା ଆସିଥାଏ, ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ଭାଷାକୁ ଭ୍ରାନ୍ତ କରିଦେବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଦିଗରେ ଛିତରାଇ ଦେବାର ବିଚାର ଆଣିଥାନ୍ତି। ପ୍ରଥମ "ଚଳ" ଦ୍ୱିତୀୟ "ଚଳ" ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ନଗର ଓ ଗୋପୁର ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ। "ଚଳ"ର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିର ଇତିହାସ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ ନିଜ କାମ ସମାପ୍ତ କରିଥିବାବେଳେ, ଈଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କର ବିଦ୍ରୋହକୁ ଦୃଶ୍ୟତଃ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ତଳକୁ ଆସିଥିଲେ। ତୃତୀୟ "ଚଳ" ଥିଲା ବିଚାର, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ "ଚଳ" ଥିଲା ଏକ ଦୃଶ୍ୟ ପରୀକ୍ଷା। ପ୍ରଥମ "ଚଳ" ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ ବିଫଳତାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭାବରେ "ଚଳ"ର ଏହି ତିନିଥର ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ନିତ୍ୟସୁସମାଚାରର ତିନି-ପଦକ୍ରମୀୟ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ନିମ୍ରୋଦଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହ ଓ ପତନର ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ ସୂଚନା ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ଆମେ କେବଳ ଏତିକି ଚିହ୍ନଟ କରୁଛୁ ଯେ, ବାବିଲୋନ (ବାବେଲ) ପ୍ରଥମଥର ପତିତ ହେବାବେଳେ, "ଛିତରାଇ ଦେବା" ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ "ସାତଥର"ର ପ୍ରତୀକକୁ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି। ନିମ୍ରୋଦଙ୍କ ବିଚାର ଛିତରାଇ ଦେବା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା, ନେବୁଖଦ୍ନେସରଙ୍କର "ସାତଥର" ଦ୍ୱାରା, ଏବଂ ବେଲଶଜ୍ଜରଙ୍କର "ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚଶେ କୋଡ଼ିଏ" ଦ୍ୱାରା।

ଆଲଫା ଓ ଓମେଗାଙ୍କର ଚିହ୍ନ ଏହାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ, ଚତୁର୍ଥ ଓ ପଞ୍ଚମ ଅଧ୍ୟାୟଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ରେଖା ହେଉଛି ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ଓ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଡାକର ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ବାର୍ତ୍ତା। ଏହି ରେଖା ବାବିଲୋନର ପତନରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଯାହା ନେବୁଖଦ୍‌ନେଜରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ, ଏବଂ 1798 ସନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମିକ ବାବିଲୋନ (ପାପତ୍ୱ) ପ୍ରଥମଥର ପତିତ ହେଲା। ପରେ ରେଖାର ଶେଷରେ, ବେଲଶସରଙ୍କ ବାବିଲୋନ ପତିତ ହୁଏ, ଯାହା ଆତ୍ମିକ

ବାବିଲୋନର (ପୁନର୍ବାର ପାପଦ୍ୱ ର) କ୍ର ମୋନ୍ନ ତ ପତନର ଆରମ୍ଭ କୁ ଚିହ୍ନ ିତ କରେ, ଯାହା ରବିବାର ଆଇନ ସଙ୍କ ଟରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ଏହି ରେଖାର ଆରମ୍ଭ ରେ ବାବିଲୋନର ପତନ ସମ୍ବନ୍ଧ ରେ ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷ ୀ ଅଛନ୍ତ ି, ଏବଂ ଶେଷରେ ମଧ୍ୟ ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷ ୀ ଅଛନ୍ତ ି। ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀସମ୍ମ ତ ତର୍କ ମହାନ ଆରମ୍ଭ ଓ ସମାପ୍ତ ିଙ୍କ ର ଚିହ୍ନ କୁ ଚିହ୍ନେ ଇଥାଏ, ସେହି ସମୟରେ ଦାନିଏଲ ଚତୁର୍ଥ ଓ ପଞ୍ଚ ମ ଅଧ ।ୟଦ୍ୱ ।ରା ପ୍ର ତିନିଧିତ ରେଖାରେ ବାବିଲୋନର ପତନ ବିଷୟଟି ଚାରିଜଣ ସାକ୍ଷ ୀଦ୍ୱ ।ରା ସାକ୍ଷ ୟ ପ୍ର ଦତ୍ତ ହେଉଥିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖେ।

ନେବୁକଦ୍ନେସର ଓ ବେଲଶଜ୍ଜରଙ୍କର ପ୍ରତିରୂପ ଓ ପ୍ରତିପୂରକ ସମ୍ପର୍କରେ, ଯେତେବେଳେ ତାହାକୁ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କ ସହ ସମନ୍ୱିତ କରାଯାଏ, ଆମେ ପୃଥିବୀର ପଶୁଟିକୁ ତାହାର ମେଷଶାବକ-ସଦୃଶ ଅବସ୍ଥାରେ ନେବୁକଦ୍ନେସର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହେଉଥିବା ଦେଖୁଁ, ଏବଂ ପରେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଅଜଗର ପରି କଥା କହେ, ସେଠାରେ ଆମେ ବେଲଶଜ୍ଜରଙ୍କୁ ଦେଖୁଁ। ଆମେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସମ୍ପର୍କରେ ଦେଖୁଁ ଯେ, ଆମେରିକା ସଂଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ରର ସଂବିଧାନ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ରିପବ୍ଲିକାନ ଶିଙ୍ଗ ନେବୁକଦ୍ନେସର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ, ଏବଂ ସଂବିଧାନର ପଲଟାଇଦେବା ବେଲଶଜ୍ଜର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ। ଆମେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦେଖିବୁ ଯେ ନେବୁକଦ୍ନେସର ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀରୂପେ ଏବଂ ବେଲଶଜ୍ଜର ମୂର୍ଖ କୁମାରୀରୂପେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଅନ୍ତି।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଦାନିୟେଲ ପୁସ୍ତକର ଚତୁର୍ଥ ଓ ପଞ୍ଚମ ଅଧ୍ୟାୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆମର ବିଚାରକୁ ଜାରି ରଖିବୁ।

> "ବେଲ୍ଶାଜ୍ଜରଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛାକୁ ଜାଣିବା ଓ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଅନେକ ସୁଯୋଗ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ସେ ତାଙ୍କର ପିତାମହ ନେବୂଖଦ୍ନେଜ୍ଜରଙ୍କୁ ମନୁଷ୍ୟସମାଜରୁ ନିଷ୍କାସିତ ହୋଇଥିବା ଦେଖିଥିଲେ। ସେ ଦେଖିଥିଲେ ଯେ, ଯେଉଁ ବୁଦ୍ଧିରେ ସେହି ଗର୍ବିତ ସମ୍ରାଟ ଗୌରବ କରୁଥିଲେ, ତାହା ସେହି ଜଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହରିନିଆଯାଇଥିଲା, ଯିଏ ତାହା ଦେଇଥିଲେ। ସେ ଦେଖିଥିଲେ ଯେ, ରାଜାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ରାଜ୍ୟରୁ ତଡ଼ାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ କ୍ଷେତ୍ରର ପଶୁମାନଙ୍କ ସହଚର କରାଯାଇଥିଲା। କିନ୍ତୁ ବେଲ୍ଶାଜ୍ଜରଙ୍କ ଆମୋଦ-ପ୍ରମୋଦପ୍ରିୟତା ଓ ଆତ୍ମଗୌରବର ଆସକ୍ତି ସେହି ଶିକ୍ଷାମାନଙ୍କୁ ମେଟିଦେଲା, ଯାହାକି ସେ କେବେ ଭୁଲିବା ଉଚିତ ନଥିଲା; ଏବଂ ସେ ସେହି ପାପମାନଙ୍କୁ କଲେ, ଯାହା ନେବୂଖଦ୍ନେଜ୍ଜରଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନ୍ୟାୟବିଚାର ଆଣିଥିଲା। କୃପାପୂର୍ବକ ତାଙ୍କୁ ଯେ ସୁଯୋଗମାନେ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଅପଚୟ କଲେ, ଏବଂ ସତ୍ୟ ସହ ପରିଚିତ ହେବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଆୟତ୍ତରେ ଥିବା ସୁଯୋଗମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଅବହେଳା କଲେ। 'ମୋର ଉଦ୍ଧାର ପାଇଁ ମୁଁ କ'ଣ କରିବି?'—ଏହି ପ୍ରଶ୍ନଟିକୁ ସେହି ମହାନ୍ କିନ୍ତୁ ମୂର୍ଖ ରାଜା ନିର୍ବିକାରଭାବରେ ଉପେକ୍ଷା କରି ଯାଇଥିଲେ।"
>
> "ଏହା ହେଉଛି ଆଜିର ଅସାବଧାନ, ଅବିବେକୀ ଯୁବସମାଜର ବିପଦ। ବେଲଶଜ୍ଜରଙ୍କ ସହ ଯେପରି ଘଟିଥିଲା, ସେହିପରି ଭାବେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ହସ୍ତ ପାପୀଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବ, କିନ୍ତୁ ଅନେକଙ୍କ ପାଇଁ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ କରିବାକୁ ସେତେବେଳେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଳମ୍ବ ହୋଇଯାଇଥିବ।"
>
> "ବାବିଲୋନର ଶାସକଙ୍କ ପାଖରେ ଧନ-ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ସମ୍ମାନ ଥିଲା, ଏବଂ ନିଜର ଅହଂକାରପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ ଆତ୍ମଭୋଗରେ ସେ ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀର ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଜକୁ ଉଚ୍ଚ କରିଥିଲା। ସେ ନିଜ ଭୁଜବଳରେ ଭରସା କରିଥିଲା, ଏହା ଭାବିନଥିଲା ଯେ କେହି ସାହସ କରି କହିବେ, 'ତୁମେ ଏହା କାହିଁକି କରୁଛ?' କିନ୍ତୁ ଯେବେ ସେହି ରହସ୍ୟମୟ ହାତ ତାଙ୍କର ରାଜପ୍ରାସାଦର ଦିଆଲରେ ଅକ୍ଷର ଲେଖିଲା, ବେଲ୍ଶସର ଭୟବିହ୍ୱଳ ହେଲେ ଓ ନିର୍ବାକ ହୋଇଗଲେ। ଏକ କ୍ଷଣରେ ସେ ନିଜ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତିରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବଞ୍ଚିତ ହେଲେ ଏବଂ ଏକ ଶିଶୁ ପରି ନମ୍ର କରାଗଲେ। ସେ ବୁଝିଲେ ଯେ ବେଲ୍ଶସରଠାରୁ ମହାନ ଜଣେଙ୍କ କୃପାରେ ସେ ନିର୍ଭରଶୀଳ। ସେ ପବିତ୍ର ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକୁ ଉପହାସର ବିଷୟ କରିଆସୁଥିଲେ। ଏବେ ତାଙ୍କର ବିବେକ ଜାଗ୍ରତ ହେଲା। ସେ ବୁଝିଲେ ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛାକୁ ଜାଣିବା ଓ ପାଳନ କରିବାର ବିଶେଷ ସୁଯୋଗ ସେ ପାଇଥିଲେ। ତାଙ୍କର ପିତାମହଙ୍କ ଇତିହାସ, ଦିଆଲରେ ଥିବା ଲେଖା ପରି, ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା।" Bible Echo, April 25, 1898.